

Dobrý den, rádi bychom Vám představili našeho syna. Jmenuje se Mikuláš a narodil se v říjnu 2016. Měl se narodit jako zdravé miminko a jako mladší brácha a hlavně jako parťák na fotbal pro staršího Alexe, no osud tomu chtěl jinak a jeho diagnóza zní mozková obrna.

Po narození měl jen malou vadu na kráse a tou byla vtočená nožička tzv. PES EQUINOVARUS na pravé nožičce a kvůli tomu jsem se synem začala 5x denně cvičit. Když byl Mikulášovi asi tak měsíc všimli jsme si, že není „akční“ jako byl jeho brácha. Zvuky ho vůbec nezajímali a když jsme na něho mluvili tak koukal jakoby skrze nás, mysleli jsme si, že buď nevidí nebo neslyší. Při prvním vyšetření na neurologii nám paní doktorka oznámila, že náš syn bude ležák, ale s tím jsme se nechtěli smířit a řekli jsme si, že uděláme cokoli. Cvičili jsme poctivě 5x denně Vojtovu metodu, každý den až do Mikuláškového 11. měsíce. V té době se u něj objevil první epileptický záchvat a proto jsme museli s Vojtou metodou skončit a začali jsme s tzv. Bobath metodou.

Na podzim roku 2018 nás čekali lázně, naše první. V té době se udržel v sedě už poměrně dlouho, ale sám se nedokázal posadit. Po zhruba 14 dnech v Hamzově léčebně se dokázal posadit z lehu sám a já byla nesmírně šťastná. Zase jsme se o krůček posunuli. Poctivě jsme doma cvičili každý den a Mikuláš začal aspoň trochu lézt po čtyřech. V létě 2019 jsme si pobyt v léčebně zopakovali a dostavil se další úspěch, dokázal lézt po kolenou ve vzpřímeném kleku. Do lázní jezdíme pravidelně a pokaždé se dostaví zlepšení, po jarním pobytu v roce 2020 jsme se začali učit chodit s chodítkem, začátky byly hrozné, ušel jen kousek a byl unavený. Po návratu domu jsme s Mikulášem i nadále trénovali chůzi s chodítkem, ale bohužel chodítko odmítal čím dál tím více a tak jsme začali zkoušet chůzi za ruce. Chůzi trénujeme pořád, doma i venku. Ale samostatné chůze zatím není schopen, dost často se při chůzi zaklání a hrozí pády. V trénování chůze nám pomáhá Prodrobot na který dojíždíme každý týden do Hamzovy léčebny. Dalším pomocníkem by byl Motomed (motorem poháněný léčebný pohybový přístroj určený k pasivnímu, asistovanému a aktivnímu procvičování dolních a horních končetin), který bychom chtěli Mikulášovi pořídit, aby mohl posilovat nožičky každý den doma.

Dnes je Mikulášovi 8 let a místo toho, aby běhal s kamarády po hřišti tak každý den poctivě cvičí, „zvládne“ chůzi za ruku, ale jen na menší vzdálenost, poté se mu nožičky začnou podlamovat a chůzi nahradí "šourání nožiček". I přesto, že chodíme pravidelně na logopedii tak jsme se ještě od Mikyho nedočkali žádného slůvka. S bráchou si fotbal nejspíš nikdy nezahraje, ale fandit tleskáním mu zvládne.

Vaši finanční podporu bychom použili na nákup Motomedu. Už teď Vám všem DĚKUJEME, že podpoříte našeho syna Mikuláše.